

FJÄRDE VECKAN I FASTAN

MÅNDAG DEN 20 MARS

JOSEF, JUNGFRU MARIAS BRUDGUM Högtid

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 1994:

Första läsningen

2 Sam 7:4-5a, 12-14a, 16

Herrens ord kom till Natan. Han sade: »Gå och säg till min tjänare David: Så säger Herren: När din tid är ute och du vilar hos dina fäder, skall jag efter dig upphöja den son som skall utgå ur ditt liv. Och jag skall befästa hans kungadöme. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för evig tid. Jag skall vara hans fader, och han skall vara min son. Ditt hus och ditt kungadöme skall bestå inför dig till evig tid. Ja, din tron skall vara befäst för evig tid.«

Responsoriepsalm

Ps 89:2-5, 27, 29 (R. jfr 37)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 657. När den läses används följande text:

R. Hans ätt skall evigt bestå.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet,
jag vill låta min mun förkunna din trofasthet
från släkte till släkte.

Ja, jag säger: För evig tid skall nåd byggas upp.
I himlen, där befäster du din trofasthet. R.

»Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evig tid
och bygga din tron från släkte till släkte.« R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippta.
Jag skall bevara min nåd åt honom i all evighet,
och mitt förbund med honom skall stå fast.« R.

Andra läsningen

Rom 4:13, 16-18, 22

Det var inte genom lagen som Abraham eller hans efterkommande fick löftet att arva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro. Därför är tron grunden för att nåden skall gälla och löftet stå fast för alla hans efterkommande, inte bara för dem som håller sig till lagen utan också för dem som har tro som Abraham. Han är

allas vår far, som det står skrivet: *Jag har gjort dig till far till många folk*, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: *Så talrik skall din avkomma bli. Därför räknades han som rättfärdig.*

Lovsång

Ps 84:5

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Saliga de som bor i ditt hus,
de lovar dig ständigt.

Evangelium

Matt 1:16, 18–21, 24a

Jakob blev far till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans, visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det, uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: »Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder.» När Josef vaknade, gjorde han som Herrens ängel hade befallt.

eller:

Evangelium

Luk 2:41–51

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden. Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom, vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där. Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: »Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga.» Han svarade: »Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni inte att jag måste vara hos min fader?» Men de förstod inte vad han menade med sina ord. Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 2023:

Herrens ord kom till Natan. Han sade: "Gå till min tjänare David och säg honom: Så säger Herren: Skulle du bygga mig ett hus att bo i? Jag har aldrig bott i något hus utan har flyttat omkring med ett tält som boning alltsedan jag förde Israels folk ut ur Egypten. Under hela den tid jag färdats med israeliterna har jag aldrig förebrått någon av deras domare, dessa som jag satt till herdar för mitt folk Israel, att de inte har byggt mig ett hus av cederträ.

Du skall vidare framföra detta till min tjänare David: Så säger Herren Sebaot: Jag hämtade dig från betesmarken och fåren, för att du skulle bli furste över mitt folk, över Israel. Jag har varit med dig vart du än gått och krossat alla fiender i din väg. Jag skall göra dig lika ryktbar som de största på jorden, och åt mitt folk Israel skall jag ge ett land där jag gör dem rotfasta och där de skall få stanna. De skall inte mera oroas och inte längre förtryckas av onda människor som tidigare, som på den tid då jag insatte domare över mitt folk Israel. Ja, du skall få leva i fred för alla dina fiender.

Nu kungör Herren att han skall bygga dig ett hus, ett kungahus. Och då dina dagar är till ända och du vilar hos dina fäder skall jag låta en ättling till dig, en som du själv har avlat, efterträda dig, och jag skall trygga hans kungavälde. Han skall bygga ett hus åt mitt namn, och jag skall befästa hans kungatron för all framtid. Jag skall vara hans fader och han skall vara min son. När han felar skall jag visa honom till rätta med sträng hand, som när människorna agar sina barn. Men min nåd skall inte vika från honom, så som jag lät den vika från Saul, som jag tvingade att vika för dig. Ditt hus och ditt kungavälde skall bestå inför mig i all framtid, och din tron skall aldrig vackla."

Responsoriepsalm

Ps 89:2-5, 27, 29 (R. 37)

R. Hans ätt skall bestå i evighet.

Jag vill sjunga om Herrens nådegärningar i evighet
och förkunna din trofasthet från släkte till släkte.

Jag bekänner: Din godhet varar i evighet,
din trohet står fast i himlen. R.

"Jag har slutit ett förbund med min utvalde,
med ed har jag lovat min tjänare David:
Jag skall befästa din ätt för evigt
och låta din tron bestå från släkte till släkte. R.

Han skall kalla mig så: Du min fader,
min Gud och min frälsnings klippa.
Jag skall bevara min nåd åt honom i evighet,
mitt förbund med honom skall stå fast." R.

Andra läsningen

Rom 4:13, 16–18, 22

Det var inte genom lagen som Abraham eller hans efterkommande fick löftet att ärva världen, utan genom den rättfärdighet som kommer av tro. Därför är tron grunden för att nåden skall gälla och löftet stå fast för alla hans efterkommande, inte bara för dem som håller sig till lagen utan också för dem som har tro som Abraham.

Han är allas vår far, som det står skrivet: *Jag har gjort dig till fader till många folk*, och han är det inför den som han trodde på, Gud, som ger de döda liv och talar om det som ännu inte finns som om det redan fanns. Där allt hopp var ute höll Abraham fast vid hoppet och trodde, så att han kunde bli far till många folk, enligt ordet: *Så talrik skall din avkomma bli. Därför räknades han som rättfärdig.* Så lyder Herrens ord.

Vers före evangeliet

Ps 84:5

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Saliga de som bor i ditt hus, de lovar dig ständigt.

Evangelium

Matt 1:16, 18–21, 24a

Jakob blev far till Josef, Marias man; av henne föddes Jesus som kallas Kristus.

Med Jesu Kristi födelse förhöll det sig så: hans mor, Maria, hade blivit trolovad med Josef, men innan de hade börjat leva tillsammans visade det sig att hon var havande genom helig ande. Hennes man Josef, som var rättfärdig och inte ville dra vanära över henne, tänkte då skilja sig från henne i tysthet. Men när han hade beslutat sig för det uppenbarade sig Herrens ängel för honom i en dröm och sade: "Josef, Davids son, var inte rädd för att föra hem Maria som hustru, ty barnet i henne har blivit till genom helig ande. Hon skall föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus, ty han skall frälsa sitt folk från deras synder."

När Josef vaknade gjorde han som Herrens ängel hade befallt och förde hem sin trolovade.

eller:

Luk 2:41–51a

Jesu föräldrar brukade varje år bege sig till Jerusalem vid påskhögtiden. Också när Jesus var tolv år gammal gick de dit upp som seden var vid högtiden.

Då festen var över och de skulle hem igen, stannade pojken Jesus kvar i Jerusalem utan att föräldrarna visste om det. De gick en dagsled i tron att han var med i resällskapet och frågade sedan efter honom bland släktingar och bekanta. När de inte hittade honom vände de tillbaka till Jerusalem och letade efter honom där.

Efter tre dagar fann de honom i templet, där han satt mitt bland lärarna och lyssnade och ställde frågor. Alla som hörde honom häpnade över hans förstånd och de svar han gav. Föräldrarna blev bestörta när de såg honom, och hans mor sade till honom: "Barn, hur kunde du göra så mot oss? Din far och jag har letat efter dig och varit mycket oroliga." Han svarade: "Varför skulle ni leta efter mig? Visste ni

inte att jag måste vara hos min fader?" Men de förstod inte vad han menade med sina ord.

Sedan följde han med dem ner till Nasaret, och han lydde dem i allt.

TISDAG DEN 21 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Hes 47:1-9, 12

Ängeln förde mig tillbaka till husets ingång, och där fick jag se vatten rinna fram under husets tröskel på östra sidan, ty husets framsida låg mot öster. Och vattnet flöt ned under husets södra sidovägg, söder om altaret. Sedan lät han mig gå ut genom norra porten och förde mig omkring på en yttre väg till den yttre porten, som vette åt öster. Där fick jag se vatten välla fram på södra sidan. Sedan gick mannen, med ett mätsnöre i handen, ett stycke mot öster och mätte därvid upp tusen alnar och lät mig så gå över vattnet, och vattnet räckte mig där till fotknölna. Åter mätte han upp tusen alnar och lät mig så gå över vattnet, och vattnet räckte mig där till knäna. Åter mätte han upp tusen alnar och lät mig så gå över vattnet, som där räckte mig upp till höfterna. Ännu en gång mätte han upp tusen alnar, och nu var det en ström som jag inte kunde gå över. Ty vattnet gick så högt att man måste simma, det var en ström som man inte kunde gå över. Och han sade till mig: »Nu har du ju sett det, du människobarn?» Sedan förde han mig tillbaka upp på strömmens strand. Och när han hade fört mig tillbaka dit, fick jag se träd i stor mängd stå på strömmens strand, på båda sidor. Och han sade till mig: »Detta vatten rinner fram mot Östra kretsen och flyter ned på Hedmarken och faller därefter ut i havet. Vattnet som fick bryta fram går alltså till havet, och så blir vattnet där sunt. Och överallt dit den dubbla strömmen kommer, där upplivas alla levande varelser som rör sig i stim, och fiskarna där blir mycket talrika, ty när detta vatten kommer dit, blir havsvattnet sunt, och allt får liv, där strömmen kommer. Och vid strömmen, på dess båda stränder, skall alla slags fruktträd växa upp, vilkas löv inte skall vissna, och vilkas frukt inte skall ta slut, utan varje månad skall träden bära ny frukt, ty deras vatten kommer från helgedomen. Och deras frukter skall tjäna till föda och deras löv till läkedom.»

Responsoriepsalm

Ps 46:2-3, 5-6, 8-9 (R. 8)

R. Jakobs Gud är vår borg.

Gud är vår tillflykt och vår styrka,
en hjälp i nöden, väl beprövad.
Därför skulle vi inte frukta, om än jorden skälvde
och bergen störtade ner i havets djup. R.

En ström går fram, vars flöden ger glädje åt Guds stad,
åt den Högstes heliga boning.
Gud bor därinne, den skall inte vackla,
Gud hjälper den, när morgonen gryr. R.

Herren Sebaot är med oss,
Jakobs Gud är vår borg.
Kom och skåda Herrens verk:
gärningar som väcker häpnad utför han på jorden. R.

Lovsång

Ps 51:12a, 14a

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och låt mig åter få fröjdas över din frälsning.

Evangelium

Joh 5:1-3, 5-16

Vid den tiden inföll en av judarnas högtider, och Jesus gick upp till Jerusalem. Vid fårdammen i Jerusalem finns ett bad med det hebreiska namnet Betesda. Det har fem pelargångar, och i dem låg en mängd sjuka, blinda, lama och lytta. Där fanns en man som hade varit sjuk i trettioåttio år. Då Jesus såg honom ligga där och fick veta att han varit sjuk länge, frågade han honom: »Vill du bli frisk?« Den sjuke svarade: »Herre, jag har ingen som kan hjälpa mig ner i bassängen när vattnet börjar svalla. Medan jag försöker ta mig dit, hinner någon annan ner före mig.« Jesus sade till honom: »Stig upp, ta din bädd och gå.« Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick.

Men det var sabbat den dagen, och judarna sade till honom som hade blivit botad: »Det är sabbat. Du får inte bära på din bädd.« Han svarade: »Den som gjorde mig frisk sade åt mig att ta min bädd och gå.« De frågade: »Vem var det som sade åt dig att ta den och gå?« Han som hade botats visste inte vem det var, för Jesus hade dragit sig undan eftersom det var mycket folk på platsen. Efteråt fann Jesus honom i templet och sade till honom: »Du har blivit frisk. Synd inte mer, så att det inte händer dig något värre.« Mannen gick då och talade om för judarna att det var Jesus som hade gjort honom frisk. Nu började judarna förfölja Jesus eftersom han hade gjort detta på en sabbat.

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Hes 47:1-9, 12

Ängeln förde mig tillbaka till templets ingång. Då såg jag vatten tränga fram under tröskeln och rinna österut. Templets framsida vette åt öster. Vattnet kom från höger sida av templet och rann söder om altaret.

Han förde mig ut genom norra porten och lät mig sedan följa utsidan fram till porten mot öster. Där flödade vattnet fram på höger sida. Mannen började gå österut med mätsnöre i handen. Han mätte upp 1 000 alnar och lät mig sedan vada genom vattnet, som nådde mig till fotknölna. Han mätte upp 1 000 alnar till och lät mig vada genom vattnet, som nu nådde mig till knäna. Han mätte upp 1 000 alnar till och lät mig vada genom vattnet, som nu nådde mig till midjan. Han mätte upp 1 000 alnar till. Nu var det

en flod, jag kunde inte vada över den. Vattnet var så djupt att man måste simma. Det var en flod man inte kunde vada över. Han sade till mig: "Ser du, människa?"

Han förde mig tillbaka till strandkanten. Då jag kom tillbaka såg jag att det växte tätt med träd längs flodens båda stränder. Han sade till mig: "Detta vatten flyter genom landet österut, strömmar ner i Jordandalen och rinner sedan ut i havet, så att det salta vattnet där blir friskt. Där floden rinner ut skall det vimla av liv i vattnet, fisk skall finnas i överflöd. Där detta vatten rinner ut blir allt vatten friskt. Där floden rinner ut kan allt leva. Längs floden, utmed båda stränderna, skall alla slags fruktträd växa. Deras blad skall inte vissna och deras frukt aldrig ta slut. Varje månad bär de ny frukt, ty de får sitt vatten från helgedomen. Deras frukt skall ge föda och deras blad läkedom." Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 46:2-3, 5-6, 8-9 (R. 8)

R. Herren Sebaot är med oss, Jakobs Gud är vår borg.

Gud är vår tillflykt och vår styrka,
en hjälp i nöden, väl beprövad.
Därför skulle vi inte frukta om än jorden skälvde
och bergen störtade ner i havets djup. R.

En ström går fram
vars flöden ger glädje åt Guds stad,
åt den Högstes heliga boning.
Gud bor därinne, den skall inte vackla,
Gud hjälper den när morgonen gryr. R.

Herren Sebaot är med oss,
Jakobs Gud är vår borg.
Kom och skåda Herrens verk:
gärningar som väcker häpnad utför han på jorden. R.

Vers före evangeliet

Ps 51:12a, 14a

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Skapa i mig, Gud, ett rent hjärta,
och låt mig åter få fröjdas över din frälsning.

Evangelium

Joh 5:1-3, 5-16

Vid den tiden inföll en av judarnas högtider, och Jesus gick upp till Jerusalem.

Vid fårdammen i Jerusalem finns ett bad med det hebreiska namnet Betesda. Det har fem pelargångar, och i dem låg en mängd sjuka, blindas, lama och lytta. Där fanns en man som hade varit sjuk i trettioåttio år. Då Jesus såg honom liggande där och fick veta att han varit sjuk länge, frågade han honom: "Vill du bli frisk?" Den sjuke svarade: "Herre, jag har ingen som kan hjälpa mig ner i bassängen när vattnet börjar svalla. Medan jag

försöker ta mig dit, hinner någon annan ner före mig." Jesus sade till honom: "Stig upp, ta din bädd och gå." Genast blev mannen frisk och tog sin bädd och gick.

Men det var sabbat den dagen, och judarna sade till honom som hade blivit botad: "Det är sabbat. Du får inte bära på din bädd." Han svarade: "Den som gjorde mig frisk sade åt mig att ta min bädd och gå." De frågade: "Vem var det som sade åt dig att ta den och gå?" Han som hade botats visste inte vem det var, för Jesus hade dragit sig undan eftersom det var mycket folk på platsen.

Efteråt fann Jesus honom i templet och sade till honom: "Du har blivit frisk. Synd inte mer, så att det inte händer dig något värre." Mannen gick då och talade om för judarna att det var Jesus som hade gjort honom frisk. Nu började judarna förfölja Jesus eftersom han hade gjort detta på en sabbat.

ONSDAG DEN 22 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

Jes 49:8-15

Så säger Herren:

Jag bönhör dig i behaglig tid,
och jag hjälper dig på frälsningens dag.
Jag skall bevara dig och fullborda i dig
förbundet med folket, så att du skall upprätta landet
och utskifta de ödelagda arvslotterna
och säga till de fångna: »Dra ut«,
till dem som sitter i mörkret: »Kom fram.«
De skall finna bete utmed vägarna,
ja, betesplatser på alla kala höjder.
De skall varken hungra eller törsta,
ökenhettan och solen skall inte skada dem,
ty deras förbarmare skall leda dem
och skall föra dem till vattenkällor.
Och jag skall göra alla mina berg till öppna vägar,
och mina färdvägar skall byggas höga.
Se, där kommer de fjärran ifrån,
ja, somliga från norr och andra från väster,
somliga också från sinéernas land.
Jubla, ni himlar, och fröjda dig, du jord,
och brist ut i jubel, ni berg.
Ty Herren tröstar sitt folk
och förbarmar sig över sina betryckta.
Men Sion säger: »Herren har övergivit mig,
Herren har glömt mig.«
Kan då en moder glömma sitt barn,
så att hon inte har förbarmande med sin livsfrukt?
Och om hon än kunde glömma sitt barn,

så skulle dock jag inte glömma dig.

Responsoriepsalm

Ps 145:8-9, 13c-14, 17-18 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Herren är god mot alla
och förbarmar sig över alla sina verk. R.

Herren är trofast i alla sina ord,
full av godhet i alla sina gärningar.
Herren uppehåller alla dem som är på väg att falla,
och han upprättar alla förnedrade. R.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och nådig i alla sina verk.
Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R.

Lovsång

Joh 11:25a, 26

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren.
Den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Evangelium

Joh 5:17-30

Vid den tiden svarade Jesus judarna: »Min fader verkar ännu i denna stund, och därför verkar också jag.« Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbatsbudet utan också påstod att Gud var hans far och därmed jämställde sig med Gud.

Jesus vände sig till dem och sade: »Sannerligen, jag säger er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen. Fadern älskar Sonen och visar honom allt vad han själv gör, och ännu större gärningar skall han visa honom, så att ni kommer att häpna. Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger också Sonen liv åt vem han vill. Och Fadern dömer ingen utan har helt överlåtit domen åt Sonen, för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom.

Sannerligen, jag säger er: den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han faller inte under domen, utan har övergått från döden till livet. Sannerligen, jag säger er: den stund kommer, ja, den är redan här, då de döda skall höra Guds sons röst och de som hör den skall få liv. Ty liksom Fadern äger liv, så har han också låtit Sonen äga liv, och han har gett honom makt att hålla

dom, eftersom han är Människosonen. Var inte förvånade över detta. Den stund kommer då alla som ligger i sina gravar skall höra hans röst och gå ut ur dem; de som har gjort det goda skall uppstå till livet, och de som har gjort det onda skall uppstå till domen. Av mig själv kan jag inte göra något: som jag hör, så dömer jag, och min dom är rättvis, ty jag följer inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig.«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

Jes 49:8-15

Så säger Herren,
Israels befriare, Israels Helige,
till den som är föraktad och avskydd av alla,
till härskarnas tjänare:
Kungar skall se det och resa sig,
furstar se det och falla på knä,
därför att Herren är trofast,
Israels Helige som utvalde dig.
Så säger Herren:
Jag bönhör dig när nådens tid är inne,
jag hjälper dig på räddningens dag.
Jag skyddar dig,
och genom dig ingår jag ett förbund med mitt folk.
Landet skall bli upprättat
och de övergivna jordlotterna utskiftas.
Till de fångna säger jag: "Gå ut!"
och till dem som sitter i mörkret: "Kom fram!"
De skall finna bete längs vägarna,
alla kala höjder skall bli betesmark.
De skall inte hungra eller törsta,
ökenvind och sol skall inte bränna dem.
Han som förbarmar sig över dem skall leda dem
och föra dem till flödande källor.
Jag förvandlar alla berg till väg,
bygger vägarna högt däruppe.
Se, de kommer från fjärran,
från norr och väster
och från Assuans land.
Jubla, himmel, och gläd dig, jord,
brist ut i jubel, alla berg!
Ty Herren tröstar sitt folk,
han förbarmar sig över de plågade.
Sion sade:
"Herren har övergett mig,
Gud har glömt mig."
Glömmer en kvinna sitt lilla barn,

bryr hon sig inte om den hon själv har fött?
Och även om hon skulle glömma,
glömmer jag aldrig dig.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 145:8-9, 13c-14, 17-18 (R. 8a)

R. Nådig och barmhärtig är Herren.

Nådig och barmhärtig är Herren,
sen till vrede och rik på kärlek.
Herren är god mot alla
och förbarmar sig över alla sina verk. R.

Herren är trofast i alla sina ord
och helig i alla sina verk.
Herren uppehåller alla dem som är på väg att falla,
och han upprättar alla förnedrade. R.

Herren är rättfärdig i alla sina vägar
och helig i alla sina verk.
Herren är nära alla dem som åkallar honom,
alla dem som uppriktigt åkallar honom. R.

Vers före evangeliet

Joh 11:25a, 26

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren.
Den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Evangelium

Joh 5:17-30

Vid den tiden svarade Jesus judarna: "Min fader verkar ännu i denna stund, och därför verkar också jag." Då blev judarna ännu ivrigare att döda honom, eftersom han inte bara upphävde sabbatsbudet utan också påstod att Gud var hans far och därmed jämställde sig med Gud.

Jesus vände sig till dem och sade: "Sannerligen, jag säger er: Sonen kan inte göra något av sig själv, utan bara det han ser Fadern göra. Vad Fadern gör, det gör också Sonen. Fadern älskar Sonen och visar honom allt vad han själv gör, och ännu större gärningar skall han visa honom, så att ni kommer att häpna. Ty liksom Fadern uppväcker de döda och ger dem liv, så ger också Sonen liv åt vem han vill. Och Fadern dömer ingen utan har helt överlåtit domen åt Sonen, för att alla skall ära Sonen liksom de ärar Fadern. Den som inte ärar Sonen ärar inte heller Fadern, som har sänt honom.

Sannerligen, jag säger er: den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, han har evigt liv. Han faller inte under domen, utan har övergått från döden till livet. Sannerligen, jag säger er: den stund kommer, ja, den är redan här, då de döda skall höra

Guds sons röst och de som hör den skall få liv. Ty liksom Fadern äger liv, så har han också låtit Sonen äga liv, och han har gett honom makt att hålla dom, eftersom han är Människosonen.

Var inte förvånade över detta. Den stund kommer då alla som ligger i sina gravar skall höra hans röst och gå ut ur dem; de som har gjort det goda skall uppstå till livet, och de som har gjort det onda skall uppstå till domen. Av mig själv kan jag inte göra något: som jag hör, så dömer jag, och min dom är rättvis, ty jag följer inte min egen vilja utan hans vilja som har sänt mig.”

TORSDAG DEN 23 MARS

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 1992:

Läsning

2 Mos 32:7-14

Herren sade till Mose: »Gå ditned, ty ditt folk, som du har fört upp ur Egyptens land, har tagit sig till, vad fördärligt är. De har redan vikit av från den väg som jag befalld dem gå. De har gjort sig en gjuten kalv. Den har de tillbett, åt den har de offrat och sagt: 'Detta är din Gud, Israel, han som har fört dig upp ur Egyptens land.' » Och Herren sade vidare till Mose: »Jag ser att detta folk är ett hårdnackat folk. Så låt mig nu vara, för att min vrede må brinna mot dem och för att jag må förgöra dem. Dig vill jag sedan göra till ett stort folk.«

Men Mose bönföll inför Herren, sin Gud, och sade: »Herre, varför skulle din vrede brinna mot ditt folk, som du med stor kraft och stark hand har fört ut ur Egyptens land? Varför skulle egyptierna få säga: 'Till deras olycka har han fört dem ut, till att dräpa dem bland bergen och förgöra dem från jorden'? Vänd dig från din vredes glöd, och ångra det onda du nu har i sinnet mot ditt folk. Tänk på Abraham, Isak och Israel, dina tjänare, åt vilka du med ed vid dig själv har gett det löftet: 'Jag skall göra er säd talrik som stjärnorna på himmelen. Och hela det land som jag har talat om skall jag ge åt er säd, och de skall få det till evig arvedel.' » Då ångrade Herren det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk.

Responsoriepsalm

Ps 106:19-23 (R. 4a)

R. Herren besöker sitt folk med sin nåd.

De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en gjuten gudabild,
de bytte bort sin ära
mot bilden av en oxe som äter gräs. R.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Då hotade han att förgöra dem,

men Mose, den man som han hade utvalt,
trädde fram som medlare inför honom
för att avvända hans vrede,
så att den inte skulle fördärva. R.

Lovsång

Joh 3:16

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Så älskade Gud världen att han gav den sin ende Son,
för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Joh 5:31-47

Vid den tiden sade Jesus till judarna: »Om jag själv vittnar om mig, är mitt vittnesbörd inte giltigt. Men det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är giltigt. Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen. Jag vill inte ha något vittnesbörd om mig från någon människa, men jag säger detta för att ni skall bli räddade. Johannes var en lampa som brann och lyste, och en kort tid hänfördes ni av hans ljus. Men jag har fått ett starkare vittnesbörd än det Johannes gav. Ty de verk som Fadern har gett mig i uppdrag att fullborda, just de som jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig. Och Fadern som har sänt mig har själv vittnat om mig. Men ni har aldrig hört hans röst eller sett hans gestalt, och ni har inte behållit hans ord, eftersom ni inte tror på honom som han har sänt.

Ni forskar i skrifterna därför att ni tror att de kan ge er evigt liv. Just dessa vittnar om mig, men ni vill inte komma till mig för att få liv. Människors ära vill jag inte ha, men jag har förstått att ni inte har någon kärlek till Gud. Jag har kommit i min faders namn och ni tar inte emot mig. Men kommer någon i sitt eget namn, så tar ni emot honom.

Hur skall ni kunna tro, ni som vill bli ärade av varandra och inte söker äran hos den ende Guden? Tro inte att jag skall anklaga er hos Fadern; den som anklagar er är Mose, han som ni har satt ert hopp till. Om ni trodde på Mose, skulle ni tro på mig, ty det var om mig han skrev. Men om ni inte tror på vad han har skrivit, hur skall ni då kunna tro på vad jag har sagt?«

Ur Lektionarium för vardagar band I utgiven 2022:

Läsning

2 Mos 32:7-14

Herren talade till Mose. Han sade: "Gå nu ner, ty ditt folk, som du har fört ut ur Egypten, har gjort något förfärligt. De har redan lämnat den väg som jag har befallt dem att gå, de har gjort sig en gjuten tjurkalv, de har tillbett den och offrat till den och sagt: Detta, Israel, är din Gud, som har fört dig ut ur Egypten." Och Herren fortsatte: "Jag ser att detta är ett styvnackat folk. Lämna mig nu i fred. Min vrede skall drabba dem och jag skall förrinta dem. Men av dig skall jag göra ett stort folk."

Mose försökte blidka Herren, sin Gud: "Herre, låt inte din vrede drabba ditt folk, som du har fört ut ur Egypten med stor kraft och mäktig hand! Låt inte egypterna få säga att

det var i ond avsikt du förde ut ditt folk, att det var för att döda oss bland bergen och utplåna oss från jordens yta. Stilla din glödande vrede och avstå från det onda du har i sinnet mot ditt folk. Glöm inte dina tjänare Abraham, Isak och Israel och det löfte du gav dem, då du svor vid dig själv att göra deras ättlingar talrika som stjärnorna på himlen och låta deras ättlingar få hela det land du talat om som egendom för all framtid.”

Då avstod Herren från det onda som han hade hotat att göra mot sitt folk.
Så lyder Herrens ord.

Responsoriepsalm

Ps 106:19–23 (R. jfr 4a)

R. Tänk på mig, Herre, i din nåd.

De gjorde en kalv vid Horeb
och tillbad en gjuten gudabild,
de bytte bort sin ära
mot bilden av en ox som äter gräs. R.

De glömde Gud, sin frälsare,
som hade gjort så stora ting i Egypten,
så underbara verk i Hams land,
så fruktansvärda gärningar vid Röda havet. R.

Då hotade han att förgöra dem,
men Mose, som han utvalt, ställde sig i vägen
för att använda hans vrede,
så att den inte skulle fördärva. R.

Vers före evangeliet

Joh 3:16

V. Så älskade Gud världen
att han gav den sin ende Son,
för att de som tror på honom skall ha evigt liv.

Evangelium

Joh 5:31–47

Vid den tiden sade Jesus till judarna: ”Om jag själv vittnar om mig, är mitt vittnesbörd inte giltigt. Men det är en annan som vittnar om mig, och jag vet att hans vittnesbörd om mig är giltigt.

Ni har sänt bud till Johannes, och han har vittnat för sanningen. Jag vill inte ha något vittnesbörd om mig från någon människa, men jag säger detta för att ni skall bli räddade. Johannes var en lampa som brann och lyste, och en kort tid hänfördes ni av hans ljus. Men jag har fått ett starkare vittnesbörd än det Johannes gav. Ty de verk som Fadern har gett mig i uppdrag att fullborda, just de som jag utför, vittnar om att Fadern har sänt mig. Och Fadern som har sänt mig har själv vittnat om mig. Men ni har aldrig hört hans röst eller sett hans gestalt, och ni har inte behållit hans ord, eftersom ni inte tror på honom som han har sänt.

Ni forskar i skrifterna därför att ni tror att de kan ge er evigt liv. Just dessa vittnar om mig, men ni vill inte komma till mig för att få liv. Människors ära vill jag inte ha, men jag har förstått att ni inte har någon kärlek till Gud. Jag har kommit i min faders namn och ni tar inte emot mig. Men kommer någon i sitt eget namn, så tar ni emot honom.

Hur skall ni kunna tro, ni som vill bli ärade av varandra och inte söker äran hos den ende Guden? Tro inte att jag skall anklaga er hos Fadern; den som anklagar er är Mose, han som ni har satt ert hopp till. Om ni trodde på Mose, skulle ni tro på mig, ty det var om mig han skrev. Men om ni inte tror på vad han har skrivit, hur skall ni då kunna tro på vad jag har sagt?”

FREDAG DEN 24 MARS

Läsning

Vish 2:1a, 12-22

Med sitt förvända sätt att tänka säger de gudlösa:
»Vi skall lägga försåt för den rättfärdige,
ty han står i vägen för oss:
han motarbetar våra planer,
han skymfar oss som lagbrytare
och smädar oss för brott mot skick och sed.
Han ger sig ut för att ha kunskap om Gud,
Herrens tjänare kallar han sig.
Han står där som en anklagelse mot vårt tänkesätt –
redan att se honom är obehagligt.
Hans liv är inte som andras,
hans vägar leder åt annat håll.
Oss betraktar han som falska mynt,
och det liv vi lever skyr han som orenhet.
De rättfärdigas slut kallar han salighet,
och han skryter med att Gud är hans far.
Nu vill vi undersöka om hans ord är sanna
och se hur det blir vid hans död.
Är den rättfärdige Guds son, skall ju Gud ta sig an honom
och rädda honom från hans fiender.
Vi skall pröva honom med misshandel och plågor,
så att vi får veta hur fridsam han är
och får se hur det är med hans tålmod.
Vi skall döma honom till en neslig död;
han skall ju få beskydd, efter vad han säger.«
Så tänker de, men de bedrar sig,
ty deras ondska förblindar dem.
De förstår inte Guds hemligheter,
de hoppas inte på lön för fromheten
och tror inte på belöning åt fläckfria själar.

Responsoriepsalm

Ps 34:17-21, 23 (R. 19a)

R. Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta.

Herren vänder sitt ansikte mot dem som gör det onda,
han vill utrota minnet av dem från jorden.

Herren hör, när de rättfärdiga ropar,
och räddar dem ur all deras nöd. R.

Herren är nära dem som har ett förkrossat hjärta
och hjälper dem som har en bedrövad ande.

Den rättfärdige måste lida mycket,
men Herren räddar honom ur allt. R.

Han bevarar alla hans ben,
inte ett enda av dem skall krossas.

Men Herren befriar sina tjänare,
ingen skall stå med skuld
som tar sin tillflykt till honom. R.

Lovsång/ Vers före evangeliet

Matt 4:4b

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Människan skall inte leva bara av bröd,
utan av varje ord som utgår ur Guds mun.

Evangelium

Joh 7:1-2, 10, 25-30

Vid den tiden vandrade Jesus omkring i Galileen. I Judeen ville han inte vandra, eftersom judarna var ute efter att döda honom.

Judarnas lövhyddefest närmade sig och när hans bröder hade gått upp till högtiden, gick han också dit, inte öppet utan i hemlighet. Då sade några av jerusalemborna: »Är det inte mannen som de vill döda? Här står han och talar öppet och de säger ingenting till honom. Inte kan väl rådsherrarna ha blivit övertygade om att han är Messias? Varifrån den här mannen är, det vet vi ju, men när Messias kommer vet ingen varifrån han är.« Då ropade Jesus, där han undervisade i templet: »Ja, ni vet vem jag är och varifrån jag kommer. Men jag har inte kommit av mig själv; det finns förvisso en som har sänt mig, men honom känner inte ni. Jag känner honom därför att jag kommer från honom och därför att han har sänt mig.« De ville gripa honom, men ingen lyfte sin hand mot honom; hans stund var ännu inte inne.

LÖRDAG DEN 25 MARS

HERRENS BEBÅDELSE
JUNGFRU MARIE BEBÅDELSEDAG

Högtid

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 1994:

Första läsningen

Jes 7:10-14

Herren talade till Ahas och sade: »Begär ett tecken från Herren, din Gud – du må begära det antingen nedifrån djupet eller uppifrån höjden.« Men Ahas svarade: »Jag begär inget, jag vill inte fresta Herren.« Då sade Jesaja: »Så hör då, ni av Davids hus: Är det er inte nog att ni sätter människors tålmod på prov? Vill ni också pröva min Guds tålmod? Så skall då Herren själv ge er ett tecken: Se, den unga kvinnan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanuel.«

Responsoriepsalm

Ps 40:7-11 (R. jfr 8, 9a)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 633. När den läses används följande text:

R. Herre, jag kommer för att göra din vilja.

Till slaktoffer och spisoffer har du inte behag
– öppna öron har du givit mig –
brännoffer och syndoffer begär du ej.
Därför säger jag: »Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta.« R.

Jag bådard glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Se, jag tillsluter inte mina läppar;
du, Herre, vet det. R.

Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta,
om din trohet och din frälsning talar jag.
Jag förtiger inte din nåd och din trofasthet
för den stora församlingen. R.

Andra läsningen

Heb 10:4-10

Blod från tjurar och bockar kan aldrig ta bort synder. Därför säger Kristus när han inträder i världen:

*Offer och gåvor begärde du inte,
men en kropp har du danat åt mig.
Brännoffer och syndoffer gladde dig inte.
Då sade jag: Se, här är jag.*

*Som det står skrivet om mig i bokrullen
har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.*

Först säger han: Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte och de glädde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen. Sedan säger han: Se, jag har kommit för att göra din vilja. Så upphäver han det första för att låta det andra gälla. Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

Lovsång

Joh 1:14ab

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Ordet blev människa och tog sin boning bland oss,
och vi såg hans härlighet.

Evangelium

Luk 1:26–38

I den sjätte månaden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: »Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig.« Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: »Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härska över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut.« Maria sade till ängeln: »Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man.« Men ängeln svarade henne: »Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud.« Maria sade: »Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt.« Och ängeln lämnade henne.

Ur Lektionarium för vardagar band IVA utgiven 2023:

Första läsningen

Jes 7:10–14; 8:10

Herren sade till Achas: ”Begär ett tecken av Herren, din Gud, nerifrån dödsriket eller uppifrån höjden.” Men Achas svarade: ”Nej. Jag vill inte sätta Herren på prov.” Då sade Jesaja: ”Lyssna nu, Davids ätt! Är det inte nog att ni misstror människors förmåga, skall ni också misstro min Guds förmåga? Då skall Herren själv ge er ett tecken: Den unga kvinnan skall bli havande och föda en son, och hon skall ge honom namnet Immanu El. Ty Gud är med oss.”

Responsoriepsalm

Ps 40:7–11 (R. 8a, 9a)

R. Herre, jag kommer för att göra din vilja.

Till slaktoffer och matoffer har du inte behag,
öppna öron har du givit mig.
Du begär inte brännoffer och syndoffer,
därför säger jag: Se, jag kommer. R.

I bokrullen är skrivet vad jag skall göra.
Att göra din vilja, min Gud, är min lust,
och din lag är i mitt hjärta. R.

Jag bådar glädje, jag förkunnar din rättfärdighet
i den stora församlingen.
Jag sluter inte mina läppar,
du, Herre, vet det. R.

Din rättfärdighet döljer jag inte i mitt hjärta,
jag talar om din trofasta hjälp.
Jag förtiger inte din nåd och din trofasthet
för den stora församlingen. R.

Andra läsningen

Heb 10:4–10

Blod från tjurar och bockar kan aldrig ta bort synder. Därför säger Kristus när han inträder i världen:

*Offer och gåvor begärde du inte,
men en kropp har du danat åt mig.
Brännoffer och syndoffer gladde dig inte.
Då sade jag: Se, här är jag.
Som det står skrivet om mig i bokrullen
har jag kommit, Gud, för att göra din vilja.*

Först säger han: *Offer och gåvor och brännoffer och syndoffer begärde du inte, och de gladde dig inte, och detta fast de frambärs enligt lagen.* Sedan säger han: *Se, jag har kommit för att göra din vilja.* Så upphäver han det första för att låta det andra gälla. Efter denna Guds vilja har vi helgats genom att Jesu Kristi kropp blev offrad en gång för alla.

Vers före evangeliet

Joh 1:14ab

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkvädena i Cecilia 792–796 sjungas.

V. Ordet blev kött och bodde bland oss, och vi såg hans härlighet.

Evangelium

Luk 1:26–38

Vid den tiden blev ängeln Gabriel sänd från Gud till en ung flicka i staden Nasaret i Galileen. Hon hade trolovats med en man av Davids släkt som hette Josef, och hennes namn var Maria. Ängeln kom in till henne och sade: "Var hälsad, du högt benådade! Herren är med dig."

Hon blev förskräckt över hans ord och undrade vad denna hälsning skulle betyda. Då sade ängeln till henne: "Var inte rädd, Maria, du har funnit nåd hos Gud. Du skall bli havande och föda en son, och du skall ge honom namnet Jesus. Han skall bli stor och kallas den Högstes son. Herren Gud skall ge honom hans fader Davids tron, och han skall härskas över Jakobs hus för evigt, och hans välde skall aldrig ta slut."

Maria sade till ängeln: "Hur skall detta ske? Jag har ju aldrig haft någon man." Men ängeln svarade henne: "Helig ande skall komma över dig, och den Högstes kraft skall vila över dig. Därför skall barnet kallas heligt och Guds son. Elisabet, din släkting, väntar också en son, nu på sin ålderdom. Hon som sades vara ofruktsam är nu i sjätte månaden. Ty ingenting är omöjligt för Gud."

Maria sade: "Jag är Herrens tjänarinna. Må det ske med mig som du har sagt." Och ängeln lämnade henne.

FEMTE SÖNDAGEN I FASTAN DEN 26 MARS

Första läsningen

Hes 37:12-14

Så säger Herren Gud: Jag skall öppna era gravar och hämta upp er ur dem, mitt folk, och föra er hem till Israels land. När jag öppnar era gravar och hämtar upp er ur dem, mitt folk, då skall ni inse att jag är Herren. Jag skall fylla er med min ande och ge er liv och låta er bo i ert eget land. Då skall ni inse att jag är Herren. Jag har talat, och jag skall göra som jag har sagt, säger Herren.

Responsoriepsalm

Ps 130 (R. 7)

När responsoriepsalmen sjungs så används texten i Cecilia 684. När den läses används följande text:

R. Hos Herren finns nåd, han är den som befriar.

Ur djupen ropar jag till dig, Herre.

Herre, hör mitt rop,

lyssna när jag bönfäller dig!

Om du lade synder på minnet,

Herre, vem kunde då bestå?

Men hos dig finns förlåtelse,

och därför fruktar man dig. R.

Jag väntar på Herren, jag längtar,

jag hoppas få höra hans ord.

Jag längtar efter Herren

mer än väktarna efter morgonen,

än väktarna efter morgonen. R.

Hoppas på Herren, Israel,
ty hos Herren finns nåd och makten att befria.
Han skall befria Israel
från alla synder. R.

Andra läsningen

Rom 8:8-11

De som är kvar i sin köttsliga natur kan inte behaga Gud. Ni däremot är inte kvar i den utan lever andligt, när nu Guds ande bor i er. Men den som inte har Kristi ande tillhör inte honom. Om Kristus bor i er, så är visserligen kroppen död på grund av synden, men anden har liv på grund av rättfärdigheten. Om anden från honom som har uppväckt Jesus från de döda bor i er, då skall han som har uppväckt Kristus från de döda göra också era dödliga kroppar levande genom att hans ande bor i er.

Lovsång

Joh 11:25a, 26

Före och efter nedanstående vers kan ett av omkväderna i Cecilia 792-796 sjungas.

V. Jag är uppståndelsen och livet, säger Herren. Den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö.

Evangelium

Joh 11:1-45

En man som hette Lasaros låg sjuk. Han var från Betania, byn där Maria och hennes syster Marta bodde. (Det var Maria som smorde Herren med välluktande balsam och torkade hans fötter med sitt hår, och Lasaros som låg sjuk var hennes bror.)

Systrarna skickade bud till Jesus och lät säga: »Herre, din vän är sjuk.« När Jesus hörde det sade han: »Den sjukdomen leder inte till döden utan skall visa Guds härlighet, så att Guds son blir förhärligad genom den.« Jesus var mycket fäst vid Marta och hennes syster och Lasaros. När han nu hörde att Lasaros var sjuk stannade han först kvar två dagar där han befann sig, men sedan sade han till lärjungarna: »Låt oss gå tillbaka till Judeen.« Lärjungarna sade till honom: »Rabbi, nyss försökte judarna stena dig, och nu går du tillbaka dit!« Jesus svarade: »Har dagen inte tolv timmar? Den som vandrar om dagen snavar inte, eftersom han ser denna världens ljus. Men den som vandrar om natten, han snavar, eftersom ljuset inte finns i honom.« Efter att ha sagt detta fortsatte han: »Vår vän Lasaros sover, men jag går dit för att väcka honom.« Då sade lärjungarna: »Herre, sover han, så blir han frisk.« Jesus hade talat om hans död, men de trodde att han menade vanlig sömn. Då sade Jesus rent ut till dem: »Lasaros är död. Och för er skull, för att ni skall tro, är jag glad att jag inte var där. Men låt oss nu gå till honom.« Tomas, som kallades Tvillingen, sade till de andra lärjungarna: »Låt oss gå med för att dö med honom.«

När Jesus kom dit fann han att Lasaros redan hade legat fyra dagar i graven. Betania låg inte långt från Jerusalem, ungefär en halvtimmes väg, och många judar hade kommit ut till Marta och Maria för att trösta dem i sorgen över brodern. När Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt

kvar hemma. Marta sade till Jesus: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.« Jesus sade: »Din bror kommer att uppstå.« Marta svarade: »Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.« Då sade Jesus till henne: »Jag är uppståndelsen och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?« Hon svarade: »Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.«

Sedan gick hon hem och kallade på sin syster Maria och viskade: »Mästaren är här och kallar på dig.« När Maria hörde det steg hon strax upp och gick för att möta honom. Men Jesus hade ännu inte kommit in i byn utan var kvar där Marta hade träffat honom. Judarna som var hemma hos Maria för att trösta henne såg att hon hastigt reste sig och gick ut, och de följde efter i tron att hon gick till graven för att gråta där. När Maria nu kom dit där Jesus var och fick se honom kastade hon sig för hans fötter och sade: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött.« När Jesus såg hur hon grät och hur judarna som hade följt med henne också grät blev han upprörd och skakad i sitt innersta, och han frågade: »Var har ni lagt honom?« De sade: »Herre, kom och se.« Jesus föll i gråt. Då sade judarna: »Se, hur mycket han höll av honom.« Men några av dem sade: »Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?« Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen. Jesus sade: »Ta bort stenen.« Den dödes syster Marta sade då: »Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.« Jesus sade till henne: »Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?« De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig.« Sedan ropade han med hög röst: »Lasaros, kom ut.« Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: »Gör honom fri och låt honom gå.« Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.

eller (kortare läsning):

Evangelium

Joh 11:3–7, 17, 20–27, 33b–45

Vid den tiden skickade Lasaros systrar bud till Jesus och lät säga: »Herre, din vän är sjuk.« När Jesus hörde det sade han: »Den sjukdomen leder inte till döden utan skall visa Guds härlighet, så att Guds son blir förhärligad genom den.« Jesus var mycket fäst vid Marta och hennes syster och Lasaros. När han nu hörde att Lasaros var sjuk stannade han först kvar två dagar där han befann sig, men sedan sade han till lärjungarna: »Låt oss gå tillbaka till Judeen.«

När Jesus kom dit fann han att Lasaros redan hade legat fyra dagar i graven. När Marta hörde att Jesus var på väg gick hon och mötte honom. Men Maria satt kvar hemma. Marta sade till Jesus: »Herre, om du hade varit här hade min bror inte dött. Men jag vet ändå att Gud skall ge dig vad du än ber honom om.« Jesus sade: »Din bror kommer att uppstå.« Marta svarade: »Jag vet att han skall uppstå vid uppståndelsen på den sista dagen.« Då sade Jesus till henne: »Jag är uppståndelsen

och livet. Den som tror på mig skall leva om han än dör, och den som lever och tror på mig skall aldrig någonsin dö. Tror du detta?» Hon svarade: »Ja, herre, jag tror att du är Messias, Guds son, han som skulle komma hit till världen.«

När också Maria kom dit där Jesus var och Jesus såg hur hon grät blev han upprörd och skakad i sitt innersta, och han frågade: »Var har ni lagt honom?» De sade: »Herre, kom och se.« Jesus föll i gråt. Då sade judarna: »Se, hur mycket han höll av honom.« Men några av dem sade: »Kunde inte han som öppnade ögonen på den blinde ha gjort så att Lasaros inte behövt dö?» Jesus blev åter upprörd och gick till graven. Det var en klipphåla med en sten för öppningen. Jesus sade: »Ta bort stenen.« Den dödes syster Marta sade då: »Herre, han luktar redan, det har ju gått fyra dagar.« Jesus sade till henne: »Har jag inte sagt dig att om du tror, skall du få se Guds härlighet?» De tog bort stenen, och Jesus lyfte blicken mot himlen och sade: »Fader, jag tackar dig för att du har hört mig. Självisste jag att du alltid hör mig, men jag säger detta med tanke på alla dem som står här, för att de skall tro på att du har sänt mig.« Sedan ropade han med hög röst: »Lasaros, kom ut.« Och den döde kom ut med armar och ben inlindade i bindlar och med ansiktet täckt av en duk. Jesus sade åt dem: »Gör honom fri och låt honom gå.« Många av judarna, de som hade gått ut till Maria och sett vad Jesus gjorde, kom till tro på honom.